

store Resultater, for saa vidt som den drev en første Breche i den yderliggaaende Protektionisme. Af særlig Betydning var Bestemmelsen om Voldgift i Tilfælde af Handelstraktatens Fortolkning og Anvendelse. Loucheur var af den Opfattelse, at man i en nær Fremtid maatte anmode Folkeforbundet om at tage under Overvejelse, hvorvidt det maatte være paa sin Plads ved den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje i Haag at oprette en særlig Afdeling til Afgørelse af handelspolitiske Uoverensstemmelser mellem Staterne.

Af afgørende Betydning for at føre den økonomiske Konferencens Beslutninger ud i Livet var — ved Siden af den nationale Virksomhed i det enkelte Land — Reorganisationen af Folkeforbundets økonomiske Organisation. Den første Tanke havde været at bevare det staaende økonomiske Udvalg som Basis. Dette, der bestaar af 15 Medlemmer, omfatter særlig Regeringernes Repræsentanter. Tanken var nu at udvide dette med et vist Antal af Repræsentanter for Industrien, Handelen og Landbruget, og saaledes danne et stort Udvalg. Men det staaende Udvalgs Opgave er en anden end den at gennemføre den økonomiske Konferencens Beslutninger. Det er kaldet til at beskæftige sig med saa mange andre Spørgsmaal og bør derfor ikke blive en for stor Komité. Det er og bør vedblive at være et økonomisk Bureau til Raadighed for Folkeforbundsraadet, og M. Loucheur foreslog derfor at skabe *et helt nyt Udvalg med den særlige Opgave at følge Anvendelsen af den økonomiske Konferencens Beslutninger*. Med Hensyn til dette nye Udvalgs Sammensætning burde man følge det paa Konferencens vedtagne Forslag *at tage det forberedende Udvalg angaaende den økonomiske Konference til Mønster*. Dette Udvalg var sammensat af Personer, udnævnte af Raadet og ikke af Regeringerne, og bestod af Repræsentanter for Industrien, Handelen, Landbruget, Arbejdsgivere, Arbejdere og forskellige store af Folkeforbundet uafhængige Organisationer, som det internationale Handelskammer, det internationale Landbrugsinstitut i Rom o. s. v. Fra flere Sider havde man ment, at Medlemmerne af det staaende økonomiske Udvalg ipso jure skulde være Medlemmer af det nye Udvalg. Det var dog et Spørgsmaal, om man ikke skulde nøjes med en Delegation af det staaende Udvalg i Steden for hele Udvalget. Desuden burde *det internationale Arbejdsbureau* udnævne 6 Medlemmer, 3 Arbejdsgivere — og 3 Arbejderrepræsentanter. Om dette sidste Spørgsmaal herskede der delte Meninger i 2. Udvalg, idet man fra forskellige Sider mente, at Arbejdsbureauet ikke skulde udnævne Arbejdsgivere, men kun 3 Arbejdere. Dette vedtoges. Det vedtoges ligeledes, at

det internationale Landbrugsinstitut i Rom og det internationale Handelskammer skulde repræsenteres i det nye Udvalg.

Til Drøftelse af de af M. Loucheur saaledes fremsatte Tanker og Udarbejdelse af et Forslag til Beslutning nedsattes et *Underudvalg*, i hvilket bl. a. *Sverige* og *Danmark* — repræsenteret af Udenrigsminister *Lofgren* og Folketingsmand *Holger Andersen* fik Sæde. I Underudvalget arbejdedes der fra svensk og dansk Side i Henhold til de derom i Plenarudvalget fremsatte Udtalelser særlig for at give det paatænkte Forslag til Beslutning en saa konkret Form som muligt og ikke blot at holde sig til en almindelig anbefaling af den økonomiske Konferencens Henstillinger. Navnlig lagde man Vægt paa at faa en Udtalelse om Nødvendigheden af ensartede og almindelig anvendelige Regler for Mestbegunstigelsesretten. Medens M. Loucheur i nogen Grad stillede sig forstaaende overfor det svensk-danske Ønske, mødte dette fuldstændig Afvisning fra *engelsk* Side. M. Loucheur havde i sit oprindelige Udkast indsat en Udtalelse om, at »Forsamlingen formener, at et af de vigtigste Objekter for den skitserede Virksomhed (d. v. s. for at gennemføre den økonomiske Konferencens Beslutninger) maa bestaa i den almindelige Anvendelse af Mestbegunstigelsesklausulen i den videste og mest frisindede Form; men fra engelsk Side ønskedes dette slettet. Fra dansk Side stilledes Forslag om — i Lighed med Raadsbeslutningen af 16. Juni — særlig at fremhæve Nødvendigheden af en *ensartet Toldnomenklatur* som den nødvendige Forudsætning for en *virkelig* Gennemførelse af Mestbegunstigelsesretten. Ogsaa dette modsatte den engelske Repræsentant sig. Motiveringen for det engelske Standpunkt var, at saadanne særlige Fremhævelser af visse Spørgsmaal var overflødige, naar man anbefalede Konferencens Henstillinger som Helhed, og vilkaarlige, fordi man saa ligesaa godt kunde fremhæve andre af Konferencens Beslutninger. England vilde i saa Fald særlig fremhæve Toldtariferne — hvilket imidlertid allerede var sket i det af M. Loucheur forelagte Udkast. Fra engelsk Side fastholdt man efter at være gjort opmærksom herpaa, alligevel sin afvisende Holdning, og Forslaget til Beslutning angaaende den økonomiske Konferencens Henstillinger fik derfor en ret almindelig Form.

Angaaende Nyordningen af Folkeforbundets økonomiske Organisation vedtog Udvalget Underudvalgets Indstilling om 1) at bevare *det staaende økonomiske Udvalg* i den nuværende Skikkelse som det Organ, der skal staa til Disposition for Raadet ved Behandlingen af økonomiske Spørgsmaal. Reglerne med Hensyn til Udvalgets Sammensætning og Virksom-